

KULTURA

16. mednarodni festival Mesto žensk

Subtilen, nevsiljiv plesni dialog

ZALA DOBOVŠEK

2 Dialog z Lucindo (kor. Nicole Beutler)
plesni performans
13. 10. 2010

skih

ta, v strokovni javnosti naletel na zadržke: knjige prodajajo po ceni, ki se sicer ne dogaja, ampak v njih vtihi, da so knjige predrage. Toda niso. Preden se po ceni treh evrov priletijo na prestolnice mednarodne upanju, da si bodo lahko kupovali knjige po nižjih cenah, dodal pa je še nekaj gotovitev: slovenski knjižničarji kot kažejo podatki – uspešnejši od preveč tuji njegov razlog za prihajajoč festivalu *Fabula*: na festivalu, tako Pregl, izražajo do tujine, za slovenski govornik o cenah knjig in govornikim zgovornim prihodnje prevedene otroške knjige sedemkrat manj od tujinske, težava pa je, da se določajo tisti, ki iz tujine, kupec pa seveda ostaja tuja in slovenska enako.

čane
e Matjaža

nica, ki je v prostorih (MK) na Slovenski ni, so v sredo zvečer o ilustracij Matjaža dokončano, na kateri mrli ilustrator predmi za knjigo *Bratovgaleba*. To je zadnje ilustracije, ki je na njegovim bojem z

idit je pred dobrim eno sprejel ponudbo *Bratovščina Sinjega* si vedno želel delati odprtju med drugim ni urednik MK Pavle so bolj grafološke, iskrene. Kó sem jih ob 'čisto resnico', je to nadaljeval in pouzadnjem Schmidtonanjka zanj značilne-sarskega mojstrstva ocij. – Knjiga *Toneta vščina Sinjega galemi* Matjaža Schmidta prihodnje leto.

Referenčni vir, iz katerega črpa navdih nizozemska koreografinja Nicole Beutler, je ameriška koreografinja in plesalka Lucinda Childs, markantna predstavica modernega plesa v šestdesetih letih, ki je z vnosom minimalizma, repetitivnosti in domiselno izkoriščeno »preprostostjo gibanja« svoji plesni izraznosti pripisala elemente konceptualnega in eksperimentalnega. V Stari mestni elektrarni prikazan 2 Dialog z Lucindo je sicer strukturiran kot sklop dveh krajših, pogojno ločenih samostojnih predstav, ki pa medsebojno vsekakor tvorita subtilen, nevsiljiv dialog. Njun adaptacijski material se s premišljenim občutkom plemeniti in dopolnjuje, obenem pa ju tudi kot posamezni enoti zaznamuje učinkovito zgoščena dramaturška kompozicija. Izbrusena plesna tehnika in popolno obvladovanje taktičnosti časa ter drobnih premikov plesalcev ustvari navdušujoč in s pravo mero reinterpretiran prenos plesne poetike Lucinde Childs, v katerem se vzpostavlja dragocen avtoričin kreativni duh, hkrati pa se ta ne razgubi v morebitni preočitni imitaciji.

Predstava *Krožne poti* (*Radial Courses*, 1976) v svoji adaptirani izvedbi izvaja neprekinjen tok kroženja štirih plesalcev, ki v uvodu simultano in z minimalnimi koreografskimi posegi vnašajo model kolektivne tantre, ta pa se pozneje z natančnimi premiki, s hipnim preobračanjem smeri in podajanjem gibalnih funkcij oblikuje v skrajno nadzorovano telesno mehaniko. Dodelan ritem, notranja organizacija in nanosi novih, še vedno minimalističnih koreografskih plasti se izpeljejo v svojevrstno predmetno dinamiko, ki se začne vrtinčiti sama vase, pri tem pa – kar je najbolj presenetljivo – vase posrka tako izvajalce kot tudi oddaljenega opazovalca. Druga predstava *Notranja drama* (*Interior Drama*, 1977) v svoji tridelni razdelitvi tenkočutno napeljuje na razvoj in hkrati razpršitev začetne koreografske zasnove, ki z nenehnim ponavljanjem (preproste) matrice, osnovane na »enostavnih« baletnih potezah, in v komunikaciji z glasbenimi beati disciplinirano lušči prvotno formo, ki se izmenično trga in (z) lepi nazaj. Ta presenetljiva ambivalenca skupinske dinamike je skoraj neulovljiva, kar gotovo kaže ne samo na genialnost Lucinde Childs, ampak predvsem na izvajalsko brezhibnost njenih tokratnih interpretov.

NOTRANJA DRAMA (INTERIOR DRAMA; 1977), V OSPREDJU PLESALKA MARJOLEIN VOGELS FOTO ARHIV MESTA ŽENSK